

Arriba l'hora del relleu a Can Barça

JORDI PLAY

MARC VILA

JORDI PLAY

Diumenge els socis del FC Barcelona elegiran el seu quaranta-unè president. El nou home fort de Can Barça serà Lluís Bassat, Joan Castells o Joan Gaspart. La fusió de candidatures és, avui, en via morta.

JORDI FINESTRES

Ja és definitiu que el dia 23 seran tres, i no pas quatre, els aspirants a president que hi haurà a la graella de sortida; en efecte, un dels pre-candidats, Jaume Llauredó, va retirar-se de la cursa electoral al·legant que no tenia possibilitats de guanyar, tot i haver presentat les signatures mínimes exigides per a optar a una candidatura. En aquest aspecte, Joan Gaspart ha golejat els contrincants. L'ex-vice-president de Núñez és avalat per 13.547 socis, una xifra que supera la suma de les signatures recollides per les anomenades "forces de la renovació", és a dir, Lluís Bassat (6.626 signatures) i Joan Castells (3.317). Tot i aquesta notable diferència, no hi ha res decidit. Si hem de fer cas de la història, l'any 1989 el candidat Sixte Cambra només va presentar 7.126 signatures, però va re-

Vint-i-dos anys després, el FC Barcelona canvia de president. D'esquerra a dreta, els tres possibles successors de Josep Lluís Núñez: Lluís Bassat, Joan Castells o Joan Gaspart.

collir prop de 18.000 vots el dia de les eleccions, encara que la victòria va ser de Núñez. La campanya electoral i els debats poden ajustar uns resultats que ara per ara no donen gaire marge de victòria a ningú que no es digui Joan Gaspart i Solves. La tendència actual marca una bipolarització Gaspart-Bassat, per més que les enquestes no es cansin d'insistir en la bona imatge de Joan Castells que, amb dos anys de feina al darrere, ven una imatge serena i coherent que el podria conduir a la presidència del Barcelona, si no ara, d'aquí a uns anys.

El contingut dels discursos dels tres candidats no ha canviat gaire aquests darrers dies (EL TEMPS ja els va presentar en el número 838), però les formes ja no són les mateixes del principi. Si bé el joc net ha marcat la campanya

electoral (a diferència del que passa a la capital de l'estat espanyol, amb el Reial Madrid) aquests darrers dies ha pujat la intensitat dels enfrontaments: Bassat ha dit que Castells era un "submarí" de Gaspart; Gaspart ha demanat respecte a Bassat pels símbols del club; Bassat ha acusat Gaspart de mentider; Castells i Gaspart han denunciat irregularitats en la presentació de les signatures de Lluís Bassat; Ernest Lluch, de la candidatura de Bassat, ha denunciat que Gaspart i el seu home de confiança, Anton Parera, l'havien volgut "comprar" en unes altres eleccions; i, a més, els dos tècnics del *Dream Team*, Johan Cruyff i Carles Rexach, militen en bàndols diferents: el primer, amb Bassat, i el segon amb Gaspart..., i embolica que fa fort. I tot plegat amb el futbolista portuguès Luis Figo de tema cen-

tral del debat electoral a Can Barça i... al Reial Madrid. Amb tot, sembla que Figo lluirà el número 7 de la samarreta blau-grana com durant els darrers anys, perquè és la seva voluntat, que no és la del seu apoderat.

Mentrestant, els tres candidats han assistit a tres actes de la tragicomèdia barcelonista, contextualitzada en el passat més immediat: primer, l'aprovació en l'assemblea general d'un pressupost de 17.762 milions de pessetes per a la temporada vinent; segon, els darrers atacs de Núñez contra totom que no pensava com ell en la mateixa assemblea de socis compromissaris; tercer, Louis van Gaal ha estat nomenat seleccionador holandès. Com dèiem, passat immediat. La porta del futur, el 23 de juliol. Serà el pròleg de la història del Barça del segle XXI.